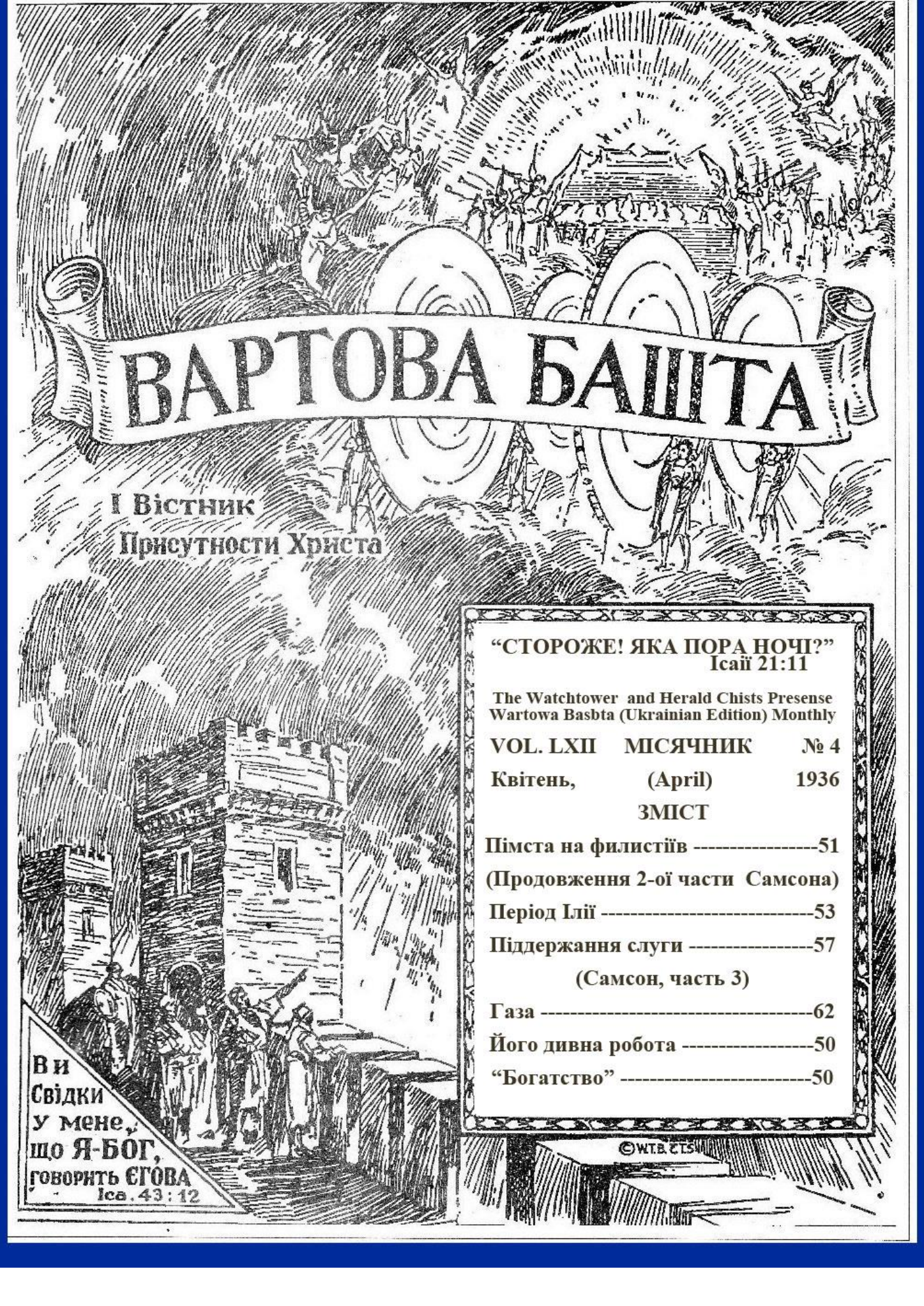

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”
Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 4

Квітень, (April) 1936

ЗМІСТ

Пімста на филистіїв -----51

(Продовження 2-ої части Самсона)

Період Ілїї -----53

Піддержання слуги -----57

(Самсон, часть 3)

Газа -----62

Його дивна робота -----50

“Богатство” -----50

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TSM

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми”. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх створінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його замір взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установлювати Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

ЙОГО ДИВНА РОБОТА

Період свідоцтва в квітню під назвою “Його дивна робота”, котрий займає час від 4 до 12 дня квітня, буде другим часом, в котрім вістители Єгови будуть мати надзвичайні благословенства. Се буде в сей час, що всі, котрі бажають виспівувати ім'я Єгови будуть мати нагоду йти і відвідувати людей від дому до дому з книжечкою “Богацтво”. Від тепер, до часу 4-го квітня, всі вістители вже самі перечитають сю книжку й будуть мати велике бажання доручити сю дивну вість за їх офіру суми 25 центів. Ся книжка буде видана в багатьох мовах. Не можемо ми досить напирати на важність сьої книжки, як се ви самі можете бачити по прочитанню її уважно.

Всі директори від тепер повинні плянувати на сю кампанію. Всі одиниці, котрі працюють під директором, повинні написати до крайового бюро або впрям до бюро на 117 Адамс Ст., в Бруклін Н. Й., виявляючи їх бажання брати участь на ниві Господній під час сього періоду праці. Недавно тому було поміщено у “Вартові Башті”, що незадовго Товариство видасть книжку переважно для добра “великої громади”. Ось вона є! Доручіть її в руки людей, тим же ж повідомляючи їх про Єгову “дивну роботу”.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмовно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюро

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмнену апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попросять. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9, 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

“БОГАЦТВО”

Се є назва нової книжки в Англійській мові! Всі люди повинні прочитати сю книжку й дізнатися, чому й як її можна доручити в руки людей шукаючих справедливости й лагідности. Перше редакторське видання сїєї книжки вже вийшло з преси. В сїм виданні є поміщений персональний лист автора до всіх вістителів Єгового царства. Тому, що перший кошт видання є великий, Товариство є примушене вимагати офіри 50 центів за сю першу видану копію книжки. Всі котрі знаходяться в групах повинні замовлення засилати разом.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра принумераторів “Вартової Башти” хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина, котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона випадає з лісти автоматично. Один місяць перед скінченням принумерації англійського видання сього журналу, посилаємо повідомлення з журналом і також картку для відновлення принумерації. При закінченні принумерації в чужих мовах, висилаємо повідомлення з посліднім числом. Отже, коли отримаєте повідомлення з журналом, то знайте, що ваша принумерата скінчилась.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVII

Квітень, 1936

№ 4

ПІМСТА НА ФИЛИСТІЙ

(Продовження з послідного числа “Вартової Башти”)

“Скочив несподівано проти нього левчук рикаючий. Зійшов тоді на його Господень дух, що він левчука роздер ніби козеня, не мавши в руці нічого”. – Суддів 14:5,6

ВСІ ЛЮДИ, що щиро і чесно йдуть слідами Ісуса Христа, люблять справедливість і правду, а ненавидять беззаконня. Левчук коли ділає по справедливості представляє тут любимців справедливости. Через многі роки організація римо-католицької гієрархії, котра є позатипічними филистїями, запанувала над народами Європи, і навіть над усім так званим “християнським” світом. Та організація збудувала найбільшу беззаконну систему, яку світ коли знав. Вона усюди практикувала несправедливість. Вона усюди уживала релігійного ім’я, щоби закрити своє беззаконство і всегда називала себе особлившою представительною Бога і Христа на землі. Ті доктрини не розбуджували великої опозиції, але її діла дійшли до вершка одважного і явного беззаконня, так що всі люди, що затримали любов до правди і справедливости і зненавиділи беззаконня, були потрясені лукавими ділами гієрархії. Противенство любимців справедливости проти цієї лукавої орди дійшло до вершка, коли на 1-ше листопада, 1517 року Мартин Лютер прибив “дев’ятьдесят п’ять точок реформи на дверях католицької церкви у Битенбургу”, Німеччині. Історик каже: “Сі точки не були подібні до тих, яких можна сподіватись було від професора теології. Вони не старались пояснити теологічних засад, ані бути в логічному порядку, вони були лише коротким начерком реформації. Вони були неначе дев’ятьдесят п’ять ударів молотом проти отвертого насильства духовенством в тім віці. Се була відозва до “звичайного чоловіка”, до його простого розуміння духових річей.... Приноси офірів, продажі і куплення відпустів, було звичайною річчю усюди. ... Доходи із продажі відпустів йшли в руки папи. Сі точки розбудили велику суперечку і наслідок цієї суперечки був, що продаж відпустів в Німеччині зменшився до великої міри, і тоді папська курія побачила з трогою, що їх чудове жерело доходів зачало гнити”. – *Британська Енциклопедія*, Том 17 – “Лютер”.

11 Тут можна зазначити, що если би повисші слова із *Британської Енциклопедії* були тепер виголошені через радіо або поміщені в сучасних

часописах, то се так “потрясло б релігійним почуттям” духовенства, що вони аж би застогнали.

12 Наслідок нападу Лютера проти несправедливих діл римо-католицької гієрархії в дійсности зазначив народження протестантизму, хотя й в тім часі той рух був зазначений як реформація. Від того часу многі інші організації так звані “церквами” зачали істнувати і стали проти римо-католицької гієрархії. Пізніше ці організації назвали себе “протестантами”. Що вони були порушені бажанням справедливости і правди, то се є зазначено слідующим історичним фактом: “У всіх случаях вони (протестанти) старались оправдувати їх реформи, порівнюючи церковні перекази із святым Писанням. – *Бритийська Енциклопедія*, Том 23 – “Реформація”.

13 Вираз “протестант” стався звичайним для всіх, що противилися ділам римо-католицької гієрархії. Ті організації звані “протестантами” мають правительство, у котрім духовенство має велику власть. В 1870 році, протестанська організація, а головно духовенство, стала дуже сильною, неначе левчук. Та організація була народжена з духа справедливости. Ставши сильною, вона зачала брати мильний напрям. Десь у тім самім часі вірні послідувателі Ісуса Христа щиро студіювали святе Писання, звертаючи увагу один одному на факт, що другий прихід Господа Ісуса Христа мав узяти місце. В липню 1879 року, шість людей зложилися і зачали видавати газетку *Вартову Башту Сиона, і Вістник Присутности Христа*. Пізніше ім’я тієї газетки було змінене на “Вартову Башту”, котра виходить аж до сього дня. Майже від самого початку істновання *Вартова Башта* стала в суперечці наукам римо-католицької гієрархії і протестанського духовенства відносно чистилища, вічних мук, безсмертності душі, і т. п. Тоді маленька громада вірних послідувателів Ісуса Христа під провідництвом тодішнього редактора *Вартової Башти* робили великий натиск на слідуючі наущення, а іменно: “Другий прихід Ісуса Христа; викуп за всіх; стан мертвих; смертельність чоловіка; і зроблено великий натиск, що такого місця, як

вічні муки, нема. Ся маленька громада Християн також робила натиск на науку о воскресенню з мертвих і надію тих, що вірують в Господа Ісуса Христа. Проголошення сих великих правд спричинило замішання в таборі Сатани, і зроблено старання щоби настрашити ревних послідователів Ісуса Христа в замовчання і принести їм знищення. Люди, що поводитися духом справедливости, з котрих складалась протестанська організація, тепер вступилися із сцени діяльности, а протестантизм знайшовся під управою їх наслідника. В році 1886 протестанти зачали підпадати великим числом під хитрий вплив Диявола. Як римо-католицька організація, так і більшість із духовенства протестантів вступили в політику і многі відкинули натхнення святого Писання, а головнo о жертві викупу і другім приході Господа Ісуса Христа і Його царства для благословення людей. У квітню 1887 року *Вартова Башта* помістила артикул під заголовком “Папство в протестанський церкві”. Зміст того артикулу показує, що протестанська система з початку була левом справедливости, а пізнійше сталась представителем Диявола і тим самим пожераючим звіром як і її отець, шукаючи, щоби пожерти когось і постановила тримати людей в незнанню Писання. Диявол ділав через католицьку гієрархію і уживав ту систему до знищення духа справедливости, який колись існував у проводарях протестанської системи.

14 У тім часі римо-католицька гієрархія стала одважною в американській політиці. На 26 вересня 1900 року відбулися річні збори католицьких молодців Народної Єдності, у Брукліні, Н. Й., де ухвалено резолюцію створити союз усіх товариств католицької церкви в Сполучених Державах для політичних цілей. Слідуюче надводимо із Бруклінського Орла, котра то часопись була видана в часі згаданого збору:

“На річних зборі католицьких молодців Національної Єдності в Брукліні, 26 вересня, була ухвалена резолюція сформувати великий союз усіх товариств римо-католицької церкви в Сполучених Державах для політичних цілей. Минулої весни єпископ Міфал з Трентон, Н. Дж., сказав старинному чині Гібернів, що римо-католики в Америці були безумними, тому що вони не зорганізувалися в одно тіло і не дали своєї сили почути в політиці сього краю. Тут знаходиться 2,000,000 римо-католицьких голосів, і если би вони були злучені для патріотичної діяльности, вони могли б зробити сей край римо-католицьким народом.

“В склад сього союзу входять слідуючі товариства: Рицарі Колумба, Рицарі св. Йоана, Легіон Католицької Запомоги, Старійшин Чин Гібернів, Ірлінське Католицьке Запомогове товариство, Ірляндсько-Американське Товариство, Німецько-Американське Товариство, Католицькі Рицарі Америки, Юнія Американських Католиків Цілковитого Повздержання; ... Окрім сих організацій є

ще кільканайцять інших менше важних.

“Сей союз був сформований цілковито в тій цілі, щоби уплинути на законодавче тіло і отримати те, що католики вважають за їх право.

“Конвенція яка відбувалась в Парк Театрі, в Брукліні, була найбільшим зібранням в історії молодців Національної Єдності, до котрої промовляли передові священники і свідські люди з усіх частей краю. Отець Павел, ректор св. Патрика в сім місті, монсеньор Доун з Нью Варку, Н. Дж., шериф Батлінг з Брукліну, конгресмен Фітсджеральд з Бостона, отець Вол з церкви св. Розалії сього міста, дали вражаючі промови. Сей останній був вибраним на президента союзу.

“Конвенція одноголосно приняла плян союзу і назначила комітет для уведення його в діло, і сим чином десятки тисяч людей католицької віри будуть приведені під одну національну голову, і се могуче тіло людей буде мати сильний вплив на народне законодавче тіло.

15 Від того часу гієрархія безнастанно старалася дістати контролю над Америкою. Архисєпископ Ірландії, на обходженню століття устанавлення римо-католицької гієрархії в Сполучених Державах, котре то обходження і взяло місце в Балтіморі один рік перед згаденою конвенцією, в публичній промові сказав:

“Ми мусимо зробити Америку католицькою. Если ми любимо нашу церкву, то вистачить згадати сю роботу і наш клич буде. Бог бажає сього, і наше серце відповість на се і з хрестоносним одушевленням. Він був щедро нагороджений оплесками вісімдесяти єпископів, тисячі священників і пять тисяч присутних світських людей.

“Чому ми мали б боятися або вагатися? Він дальше провадив яскраво і гордо. Ми числимо десять мільонів – се сильна армія, если її добре виправити і ужити її силу в діло. Католики в Америці є лояльні їх церкві і посвячені її проводарям. Їх праця і побіда в першій століттю історії показує, що вони можуть доконати в надходячій століттю, коли вони стануть свідомі їх сили і під цілковитим (провідництвом) організації гієрархії”.

“І так занім століття розпочалось, вони пригтовляються через цілковите організовання запанувати над сим краєм і віддати його папі! Що ж мають на се сказати протестанти Америки?” – *Конвертин Католик, Н. Й.*

16 І яка ж відповідь була протестантів? Вскорі опісля повстав рух між духовенством по цілім “християнстві”, щоби сформувати союз і усунути всякі перепони між протестантизмом і католицизмом. Сьогодні нема жадної організації, котра б дійсно протестувала проти католицької гієрархії. Протестантизм умер а його провідники стались частю могучої організації католицької гієрархії. Сьогодні римо-католики і так звані “протестанти” співділають разом і контролюють майже всіма урядами в Америці. Римо-католицька гієрархія особливо росте в силі.

17 Як филистії занимали краї, який Бог призначив Юді, так сучасні филистії через довгий час невластиво занимали місце, в котрім правдиві послідователі Ісуса Христа повинні бути. Як їх злобний отець, так і римо-католицька гієрархія ужила так зване “протестанське” духовенство противитися чесним представителям правди, під час, коли римо-католики вкрадаються, щоби загарбати політичну власть. Ще з початку двадцятого століття так зване протестанське духовенство стало одважно і гордо ділати і говорити проти заштитників правди. В той час редактор *Вартової Башти* і його вірні співтовариші, представлені через молодого Самсона, вийшли одважно під прапором Господа і проголошували визволення людства, через Господа Ісуса Христа. Науки, які научали сі вірні послідователі Ісуса Христа, відкривали блуди як римо-католицької гієрархії так і з імени протестантів. Самсон приближившись до виноградників коло Тимнати представляв вірних слуг Господніх, що проголошують вість правди; а левчук, що рикав проти нього, представляв так зване “протестанське” духовенство, котре около 1910 року виступило і сильно кричало проти вірних послідователів Господа Ісуса. Вони викликували довго і голосно проти заштитників правди і заказували своїм парафіянам читати яку-будь літературу із видавництва *Вартової Башти*, котра тоді виходила під ім'ям “Зоріння Тисячліття”. Вони казали палити таку літературу, і спонукали своїх парафіянів спалити її. Вони входили в суперечности і дебати з тодішнім редактором *Вартової Башти* і його вірними співтоваришами. У кожних таких дебатах духовенство було сильно побите.

18 На підставі повисше наведених незбитих фактів перед нами, завважте тепер історію пророчої драми: “Зійшов тоді на його Господень дух, що він левчука роздер ніби козеня, не мавши в руці нічого. Батькові-матері ж не сказав, що зробив”. – Судів 14:6

19 Як Самсон убив молодого левчука своїми голими руками, так Господня маленька громадка вірних свідків, представлена тут через Самсона під провідництвом тодішнього редактора *Вартової Башти*, котрі нічого не мали в їх руках, убили сучасного “левчука”, а іменно, так зване “протестанське” духовенство. Сі вірні свідки Єгови не носили тілесного оружжа, але вони мали духа Господнього, котрого Бог у великій мірі дав їм через Ісуса Христа. Вони уживали всякого часу “меч духовий, котрим є слово Боже”, котрим убили левчука. (2 Коринтян 10:4) Смерть “левчука” не прийшла з початку суперечки. Позатипічно, духовенство дальше рикало проти заштитників правди аж до вибуху світової війни, а тоді протестанський “лев” умер цілковито сим чином, що він цілковито перейшов у диявольський табір і стався частю “филистіїв”, себто духовенством, що фальшиво ділало в ім'я Господа і проти Бога і Його помазанників. Від часу світової війни, то в дійсности не бу-

ло протестанської організації під провідництвом духовенства.

20 Се, що Самсон убив левчука він затримав у тайні. Він не сказав сього своїм родичам, ані не хвалився перед ніким іншим, що він доконав сього великого діла своєю власною силою. Так і вірні послідователі Ісуса Христа під час роботи Ілїї не хвалилися тим, що вони побідили протестанське духовенство, бо вони знали, що те, що вони доконали, не було їх власною силою, але духом Господнім. Жорстока католицька гієрархія заохочувала протестанського “левчука” виступити і воювати проти заштитників правди Божого слова, і тепер протестанські провідники могли знайти один вихід а се пристати до католицького табору; отже, фігурально говорити, протестанти перестали існувати.

21 Від 1917 року протестантизм цілковито завмер. Вони цілковито відкинули всяку науку про другий прихід Христа і Його царство і прилучилися до старої “левиці”, їх матери, і тепер вони противляться Богу і Його царству і тим, що розказують правду про Його царство. Римо-католицька гієрархія а головню її тайні агенти, єзуїти і так зване протестанське духовенство і їх прихильники, увійшли в заговор, щоби відтяти або цілковито знищити теперішних свідків Єгови на землі. Сей заговор Господь предсказав сими словами: “Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищимо їх. щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував вже більше ім'я Ізрайля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе”. – Псальма 83:3–5

22 Усі противники Бога і Його царства під Христом злучилися разом в заговор проти тих, що Господь береже їх. Від сієї точки в пророчій драмі филистії представляли римо-католицьку гієрархію, і всіх інших, що співділають під провідництвом диявольської організації і котрі змовилися проти Господа і проти Його помазанників. Ось так можна бачити, що убиття левчука Самсоном представляло важну точку в історії Божих людей.

ПЕРІОД ІЛІЇ

23 Тепер драма звертається назад до початку періоду так званого період Ілїї або роботи церкви і покриває більшу часть того періоду. Самсон лише запізнався з своєю жінкою з першу, але тепер драма показує, що Самсон і його родичі, і та жінка і її родичі, задумали зробити весілля. “Тоді прийшов (у Тимнат) та й перемовивсь із дівчиною, і прихилилась вона до Самсона”. – Судів 14:7

24 Се здається представляло те, що взяло місце від 1878 року до 1916 року. Протягом того періоду ті, що виконували роботу Ілїї церкви, бачили много гарних одиниць, котрих вони бажали прилучити до себе до Товариства і його змагань виконувати роботу. Тут ми не сумніваємося в щирости наших братів, бо в дійсности вони сповняли часть

пророчої драми. Робітники в полію під час періоду Ілїї вишукували визначних осіб, таких, що мали вигляд гарного характеру і котрих вони бажали привести до пізнання правди і прилучити до організації із ними. Єсли один із таких робітників в Америці знайшов визначного чоловіка в політиці або торгівлі, або вчену жінку і широкого впливу, котра слухала правди, то се вважалося не лише за відповідну нагоду, але прикладали особливше старання дістати таку особу до правди. Єсли хтось із таких людей мав багатство або вплив, то його названо “братом” або “співробітником” або іншим подібним ім’ям. Єсли в тих краях, де чоловіки і жінки мали визначні титули, і єсли робітник у полію знайшов таку одиницю, що слухала вістку про царство, то се вважалося за незвичайну ласку, і такі робітники говорили про них в такий спосіб: “Пані Астра має книжки і досить інтересується, і я так вдячний Господеві, що Він дозволив мені знайти сей колосок пшениці”. Для таких осіб показано односторонність, і про що апостол писав: “Браття моє, не на лица вважаючи, майте віру в Господа нашого Ісуса Христа прославленого. Коли бо ввійшов в громаду вашу чоловік з золотим перснем, в одежі осяйній, ввійшов же вбогий в мізерній одежі, і ви споглянете на того, що носить осяйну одежу, і скажете йому: Ти сідай от тут гарно, а вбогому скажете: Ти стань от там, або сідай от тут на підніжку моїм, то чи не пересуджуєте між собою і не станете судьями з ледачими думками?” (Якова 2:1–4) Се, що Самсонові вподобалась дівчина, филистїйка, представляло ту приємність, яку робітники періоду Ілїї мали в сучасних филистїїв, як се тут зазначено. Односторонність була показана визначним одиницям.

25 Робітники періоду Ілїї навіть вважали за власнотиве брати участь у політичних справах. Такі річі, як питання тверезости або рух прогибіції уважали за відповідні до попєртя, і навіть голосували на чоловіка, котрий попирав подібні рухи. Гарних на погляд і “солодких” людей в церковних системах вважали за членів “великої громади”, і були названі “святі потішителі”, на котрих звернено особливішу увагу. Бажання близшого споріднення із тими кращими одиницями в церковних системах було гарно показано через се, що Самсон забажав взяти жінку із між необрізаних филистїїв.

26 Самсон бажав мати молоду жінку, і як здається, то він і його родителі відбули більше чим одну подорож до Тимнати. “Трохи згодом їйшов і знов, щоб її взяти до дому, і звернув, щоб глянути на мертвого лева, аж у левиній паші бджоляний рій із медом”. (Суддів 14:8) Се гарно представляє клясу Самсона т. є., вірних одиниць, виконуючи роботу Ілїї, одвідуючи много разів церковні системи, щоби там дістати кращих і більше бажаних одиниць, і в той самий час вони бажали цілковито вигубити сучасних филистїїв. Самсон виконував тут волю Божу, бо він відігравав часть в драмі, представляючи те, що мало статися пізнійше і що дійсно

наступило. Той час між убиттям левчука і коли Самсон пійшов взяти собі жінку, був достаточним, щоби левчук висох і рій пчолів осівся там. У тім сухім і горячим кліматі не треба було довгого часу на се. Тоді прилетів рій пчолів і осівся у трупі мертвого левчука, де вони приносили мід. В той час в Палестині було багато меду. (2 Мойсея 3:8) В дорозі Самсон спокійно звернув побачити стан левчука і знайшов мід у трупі, котрий він забрав і зїв. Самсон, убивши лева, не нарушив сим віковичної угоди, тому що він убив його в самообороні. Тепер він знайшов поживу солодку і відвіжаючи в тім трупі сього Дияволом–насланнім левчука, котрого Самсон убив.

27 Самсон вибрав мід із трупа і зїв його смачно і приємно. “Він забрав його в руки та й їв собі в дорозі, а прийшовши до батька–матері дав і їм, і вони їли, та й не сказав, що забрав мед із левиного трупа”. (Судів 14:9) Се, що Самсон їв мід здається доказує, що він представляв цілковито посвячених Богу і Його справедливості одиниць. Про се пророк Господень говорить: “От се ж дасть вам сам Господь знак: Ось невинна дівця почне в утробі та й породить сина, й дадуть ім’я йому Еммануїл (Бог із нами). Молоком та медом буде він жити, аж буде вміти лихе відпихати а добре вибирати. ... “Маслом та медом харчитиметься кожен, хто ще зостанеться в тій країні”. (Ісаї 7:14,15,22) “Коли знайшов ти мед, так їж до схочу, та гляди, щоб з переситу не довелося його вернути”. – Приповісті 25:16

28 Коли Самсон знову прилучився до своїх родичів в подорожі, він не сказав їм, де він знайшов мід; однак він дав їм попоїсти. Він затримав тайну про мід аж прийшов властивий час відкрити її. Се здається значить, що кляса Самсона не розуміла і тому не могла пояснити значіння пророцтва аж до властивого часу. Бог часто дозволяє своїм вірним виконати якусь часть сповнення пророцтва а пізнійше дає їм зрозуміти значіння його.

29 Поступаючи після тодішніх звичаїв, вони зробили весілля: “Потім прийшов батько його до дівчини, і справив Самсон там бенкет: Бо так звичайно чинили женихи”. (Суддів 14:10) Се значить, що Самсон був молодцем дорослого віку і будучи Назарейом, він носив довгу бороду волос, що надавало йому надзвичайний вигляд між іншими молодцями. Історія не відкриває, що там були які інші ізраїльтяни окрім Самсона і його родичів. “І як там побачили його, вибрали тридцять бояр, щоб круг його були”. – Суддів 14:11

30 Се, що ті трийцять филистїїв появилися на бенкеті, мабуть було осторогою проти незвичайного появлення чоловіка Самсона. Ті филистїї були воєводами і без сумніву там було більше чим трийцять готових до діла. Сей факт, що там не було інших ізраїльтянів із Самсоном, мав би указувати на факт, що много з імена послідувателі Христа боялися спів–товаришити із ревними одиницями, боячися сучасних филистїїв, щоб вони не ушкодили їм.

31 Нарешті прийшов час для Самсона ограбити

ворогів свого народу, і тому він поставив загадку филистїям, щоби знайти зачіпку: “І промовив до них Самсон: Загадаю вам загадку. Як одгадаєте її мені за сім днів, так я вам дам трийцять сорочок і трийцять святочних жупанів. Коли ж не зумієте відгадати, так ви мені дасте трийцять сорочок і трийцять жупанів. І відказали йому: Загадуй по-чуємо”. – Суддів 14:12,13

32 филистїї бажали матеріальної користи коштом ізраїльтянів, і тому вони спитали Самсона поставити загадку; що він і зробив. Самсон не шукав самолюбної наживи, бо він відігравав там часть, яку Бог приписав йому в тій цілі, щоби знайти причину покарати грабіжників Ізраїля і зробити образ на більшого мстителя проти сучасних филистїїв, що мало настати в будуччині. Сі сучасні филистїї довго противилися Богу і Його людям, і через се вони мусіли бути покарані в назначенім Богом часі. Самсон вірував, що филистїї програють, тому що він був призначений Богом, і тому наслідки мусіли вийти в його користь.

33 Тим захланим филистїям тепер Самсон сказав свою загадку: “І рече їм: Вийшла харч з їдучого, солодоші із страшного. Так не змогли вони розв'язати загадки в трьох днях”. (Суддів 14:14) Значіння цієї загадки яко пророцтва тепер здається є ясним. Диявол є подібний до сильного рикаючого лева, і його слуги, котрих він уживає до виконання своїх плянів, є також сильні. Часто сі обмануті послідувачелі говорять про духовенство: Хто є подібний нашим великим священникам? Ніхто не може встояти в дебатах із ними”. Так і многі кажуть про диявольську організацію: “Хто подібний звірові? Хто може воювати із ним?” – Одкриття 13:4

34 У своїм часі Ісус Христос убіє і цілковито знищить Сатану і всю його організацію і доконавши сього, се буде солодкою їдою для Нього. Господь сказав: “Моя їжа, щоб чинити волю Пославшого мене, і скінчити Його діло”. (Йоана 4:34) Вірні послідувачелі Ісуса Христа у виконанні роботи Ілїї вживали “духового меча” проголошувати правду Божого слова, убивши подібно до лева духовенство Баала, протестанську організацію. Се було дійсною їжою для них, бо така була воля Всемогучого Бога. В Армагедоні вірні будуть празникували великою жертвою Єгови, убивши Сатану і його організацію. (Одкриття 19:17–21; Езекиїла 39:17–22) “Вийшла харч з їдучого” для вірних слугів Бога значило, що їх гнобителі будуть повбивані.

35 Отже та часть загадки Самсона представляла вірних одиниць виконуючих роботу Ілїї, наслідок котрої був, що противне духовенство було повбиване тим чином, що вони були заганні в табір гієрархії і так протестантизм закінчився.

36 Солодкість не виходить із сильних, але в загадці Самсона було сказано: “Солодоші із страшного”. Убивання товпи подібною до лева, що чатує на безборонних, “є солодким неначе мід” що прихо-

дить для вірних послідувачелів Ісуса Христа, і є солодким тому, що се оправдує ім'я Єгови. Для тих, що мали участь а роботі Ілїї, було солодко пізнати, що так зване Протестанське духовенство не може уже далше ошукувати чесних людей, що становлять велику громаду (Одкриття 7:9–14) і котрі люблять Господа. Ніхто із “левів” або слуг Сатани не може пояснити сих глибоких слів або пророцтв слова Божого, без ріжниць, як довгий час дати їм; і се було показано фактом, що филистїї не могли відгадати загадки. Колись протестанти становили сильну організацію проти римської гієрархії, але з часом вони були звернені Дияволом воювати правдивих послідувачелів Ісуса Христа. Тепер же вони перестали існувати як протестанти, а з їх смерті вийшла солодкість для правдивих послідувачелів Ісуса Христа для цієї причини, що правда перемогла і оправдання Єгового ім'я принесло солодку радість для тих, що працювали.

37 Самсон дав филистїям сім днів на розв'язання загадки; але вони не змогли відгадати, і по трьох днях змагання вони побачили конечність видумати якийсь підступ, щоби помочи собі у виконанні їх заміру розв'язати загадку. “На четвертий же день прохали вони Самсонову жінку: Ублагай бо чоловіка, щоб він розв'язав нам загадку, а то спалимо тебе в купі з батьківським будинком. Чи то ж про те тільки вибрали нас, щоб обідрати нас?” – Суддів 14:15

38 Після перекладу *Роттердама* сього вершика, – се сталося четвертого дня, що вони зачали планувати, щоби злапати Самсона в поласку, і через се вони зачали уживати його довірочну товаришку, щоби доконати їх заміри. Маючи филистїйку за жену, Самсон був у близькій звязі з филистїями, і виглядало, що він мав бути дещо вдячний людям своєї шлюбної жени. В тім часі филистїї були в силі. Так і під час періоду церкви Ілїї, Божі вірні люди на землі розуміли, що урядники свідського правительства становили “висші влади” (Римлян 13:1), котрі то “висші влади” були цілковито поперті протестанським духовенством, і тому вірні відчували до певної міри зобов'язання до так званих “висших властей”. Се вони указували сим, що вони вставали на ноги і скидали шапки при співанню національних гімнів; вони також стримувалися від проповідування цілої правди про політику і торгівлю яко часть організації Сатани, котрій помагало і признавало духовенство. Сей напрям вони дістали від “жінки”, себто, від церковної системи, з котрою вони товаришили довгий час. Робітники періоду Ілїї замурали свої одежі через їх співтоваришування із тими, котрі були представлені через невірну филистїйську жінку. В тім часі було много “кукілю” між церквами або громадами Божих людей. (Маттея 13:25,38) Сей кукіль признавав себе, що він був в правді але вдійсности він був в противенстві. Сей кукіль або невірні одиниці між Божими людьми часто старалися під час пе-

ріоду Ілїї розбити Господню роботу, бажаючи радше мати похвалу від світа чим бути вірними Богу і через вірне виконання їх роботи отримувати зневаги, які завжди падали на вірних.

39 Під час періоду церкви Ілїї декотрі вірні послідувачі Ісуса Христа, котрі опісля увійшли в склад “вірного слуги” кляси, одважно розказували правду про неправне відношення між з імена “християнами” а політиками, котрі вдавали за слуг Божих, та в дійсності служили Дияволу. Вірні одиниці були предметом критики кляси, котру представляла филистїйська жінка. В тім періоді можна було часто почути, як на погляд побожний “брат” або “сестра” казали: “Я думаю, що ми повинні говорити більше про любов, а не критикувати інших”. Тоді вони проливали слези із страху, що якась зневага мала впасти на них з причини критики вірними одиницями. Сі були представлені через Самсонову жінку: “І плакала молода Самсонова перед ним і казала: Ой противна я тобі, не любиш мене. Загадав esi моїм землякам загадку, а мені й не звівсь. Відказав їй: Батькові мойму й матері мойй не звівсь, а тобі б то звівсь? – Суддів 14:16

40 Вона ужила підробленої любови і чутливости, щоби схоронити ворогів Божих. Сей факт, що Самсон не сказав своїй жені сієї тайни показує, що правдиві послідувачі Ісуса Христа ставлять Єгови і Його організацію понад всі інші річі в світі, і тому завваги Самсона до своєї жени представляли, що вірні одиниці будуть чинити те, що впадається в очах Господа.

41 І так як филистїнська жінка зачала хитро докучати Самсонові четвертого дня по висказанню загадки, і продовжила докучувати йому через останок семи днів. “І плакала вона перед ним всі дні, покіль справляли вони бенкет. Смого ж дня виявив таки їй бо докучливо просила його. Вона ж виявила загадку землякам своїм”. (Суддів 14:37) Ось так вона представляла на погляд побожних, невірних одиниць в часі періоду Ілїї, котрі старалися стримати вірних від проголошення правди. Нарешті Самсон піддався зводнячому впливові жінки і сказав їй загадку. За се Самсона не можна осуджувати бо він відігравав часть драми, що представляла будучі річі. Так і під час періоду Ілїї вплив і впертість невірних поділяла на вірних, пошкодила їх силі і спинила їх поступ проголошенню вістки о царстві.

42 Невірна товаришка Самсона передала сю інформацію филистїям, ворогам. Так і невірні товариші вірної кляси передали тайни протягом періоду Ілїї. “От і кажуть вони йому смого дня перед заходом сонця: Що над мед солодше? Що над лева страшнійше? І рече їм: Коли б ви моєю телицею не орали, так моєї загадки не згадали б”. – Суддів 14:18.

43 Без сумніву филистїї мали побідоносно із злобною радістю сказати: “Тепер ізраїльтяни і їх вибраний слуга від Бога мусить бути упокорений”.

Так і “невірні старші”, і інші з “невірного слуги кляси” під поученням римо-католицької гієрархії при закінченню періоду Ілїї принесли тайні інформації сучасним филистїям, і ті вороги зі злобною радістю заключили, що “вірні слуги” Єгови були злапані і мусять бути упокорені. Та се зрадниче діло не вийшло на користь филистїям, так і зрада лукавого слуги під час періоду Ілїї не принесла користи ворогові.

44 Самсон бачив, що він був злапаний і зраджений, і тому зі справедливим гнівом виступив проти чернителів Божого ім'я і гонителів Божих людей: “Найшов тоді на його дух Божий, що він пійшов у Аскалон, і убив там тридцять чоловіка, подеймав з них одежу та й пороздавав святочні жупани тим, що загадку його відгадали. І загорівсь великим гнівом і пійшов у домівку батьківську”. – Суддів 14:19

45 Самсон пішов до міста Аскалон, котре було в союзі з іншими п'ятьма містами филистїїв, і котрим то людям Єгова дозволив остатися в Палестині на пробу ізраїльтянів. (Суддів 3:3, Йозея 13:3) Аскалон було портове місто на полудневій стороні филистїїв і лежало в далекій віддалі для Самсона подорожувати. Він пішов і там, щоби знайти спосіб відплатити втрату свого закладу, і тому він убив тридцять людей і забрав їх одежу яко свою грабіж. Сим він не поповнив вбійства, бо Самсон діяв під керівництвом Єгови, щоби покарати його ворогів. Сей факт, що Єгова не сказав нічого проти Самсона є доказом, що його поступок був оправданий Господом. Филистїї ділали зводничо і нечесно з Божими вибраними людьми. Вони “орали Самсоною телицею” і так підступом отримали інформацію.

46 Так і сучасні филистїї уживали ошущства і підступу щоби дістати інформацію проти Божих вибраних людей в сих часах. Самсон заплатив свій заклад, але ані він, ані ніхто з Божих вибраних людей не був обіджений через се; але филистїї, вороги Божі, потерпіли втрату за їх підступ виконаний на Божих людях. Се показує, що Бог вповні відплатиться за заподіяне злочинство Його людям, і се він доконає в своїм часі.

47 Протягом періоду Ілїї бували часто “потрясення” між так званими послідувачами Ісуса Христа, на що часто *Вартовв Башта* звертала увагу; і се було представлено фактом, що Самсон зараз по заплаченню свого закладу, полишив свою жену і пійшов до дому свого отця, справедливо розгніваний за трактовання яке він отримав з рук своєї жени і її людей. Так і вірні, під час періоду Ілїї відлучилися від фальшивих і невірних одиниць, котрі були спонукані взяти мильний напрям через вплив филистїїв. Між Самсоном а його женою уже не прийшло до помирнення. Хотя й під час періоду Ілїї вірні були готові прийняти тих, що відійшли, если вони покаються і покажуть правдивого духа до Господньої справи, то однак уже ніколи не прийшло до примирнення і єдності в Господній роботі.

48 Самсонова жінка була передана іншому: “Жінка ж Самсонова спарувалась із боярином, що був при ньому дружною”. (Суддів 14:20) Так і ті, що протягом періоду Ілїї були невірні, повернулися і злучилися з організацією Сатани. Се не була Самсонова причина, що його жена відлучилася від нього, ані вона не була дана іншому за його дозволом і знанням. Треба пам’ятати, що Єгова кермував сю пророчу драму і велів назначити річи, які мали статися в будучині, і тому все виконувалося після Його заміру і впадоби.

48 Пізніше мала виринути ще інша причина проти филистїїв, ворогів Бога і Його людей. Протягом періоду Ілїї Диявол успів забрати многих із “теперішньої правди”, і ті, що ділали зрадничо відносно своїх братів, сталися легкою жертвою хитрощів слугів Сатани. Ті, що звернулись назад до організації Сатани, і були представлені через Самсонову жінку, що була віддана їй отцем і матір’ю, сі осталися в таборі “филистїїв”. Тепер Єгова приготував сцену для дальшого вираження своєї пімсти проти ворогів. Він приготував акторів в

сій пророчій драмі, щоби сим чином пророчно показати, як Він покарає тих, що знущаються над Його вірними людьми протягом періоду Ілїї. Самсон, будучи одним з акторів в сій драмі, не є предметом поганої критики за його взятий напрям. Як Єгова поклав свого духа на Самсона, так Він поклав свого духа на вірних послідователях Ісуса Христа, котрі служили Йому під час періоду Ілїї і котрі були дальше ревні у виконанні задачі приписаної їм. Ревність і посвята сих вірних одиниць під час того періоду часто стягала велике замішання і недолю на сучасних филистїїв, і Єгова уживав своїх вірних для сієї цілі. Божий гнів виражений проти филистїїв через Самсона представляв вираз Його гніву проти сучасних филистїїв, котрі змовилися шкодити вірним послідователям Ісуса Христа, що дальше голосять присутність Господа і наближення Його царства. Єсли історія відкриває, що Бог підтримував Самсона, то чи не є се доказом, що Самсон представляв людей чистого серця, котрі були підтримані Божою ласкою?

ПІДДЕРЖАННЯ СЛУГИ

“І зробив Господь діру в челюсті, і потекла з неї вода. Як же напивсь, вернувся в нього живий дух, і він ожив. Через те прозвано се місце жерело взиваючого, і тече воно в Леші по сей день”. – Суддів 15:19

(Самсон, часть 3)

ЄГОВА піддержує свого слугу, котрий є вірний і правдивий Йому. Усі люди з причини наслідження гріху є слабкі, але коли чоловік станеться Божим слугою і з чистого серця вірно посвятиться Богу, то він напевно отримає піддержання в часі кризи. “Бо ж очі Господні обіймають усю землю, щоб піддержувати тих, що їх серце цілковито Йому віддане”. (2 Паралипоменон 16:9) Такий є установлений і незмінний закон Єгови. Із серця чоловіка походить його мотива і його посвята. Єсли він цілковито посвятився Богу і його напрям чистий і правдивий до Бога, то він напевно отримає піддержуючу ласку в часі потреби. Усі люди роблять помилки, і жадний чоловік не може зробити звершеної річи. Коли він ослабне і положе свій тягар на Господа, вповні оціняючи, що його сила мусить прийти від Єгови, і з ласки Божої він рішає дальше вірно і пильно виконувати свою угоду, будучи порушений до сього несамолюбством, то він може з довірем вповати, що Бог піддержить його. “Спустиись на Господа з твоїм оберемком, і він піддержить тебе; не допустить Він ніколи, щоб праведник захитався”. – Псалма 55:22

2 Чисте серце не є лише се, що чоловік має добрі заміри, але коли він є порушений до діла, і коли він бере такий напрям без самолюбної цілі, щоби

Йому виконати волю Божу. Тоді він має чисте серце, і про такого написано: “Блаженні чисті серцем, бо такі побачать Бога”. (Маттея 5:8) Той є слугою Єгови, хто служить Йому несамолюбно і з чистого серця. (Римлян 6:16) Взагалі слуги Божі були мильно суджені через більшість людей, бо чоловік бачить лише ті річи, що є видимі для його ока. Бог же знає серце і напрям своїх слугів і судить їх по правді. (Йоана 7:24) Ріжні викладачі святого Писання сильно осуджували Самсона, і то без правдивої причини. Однак їх осуд не змінив справи.

З Самсон був слугою Божим, і ніхто не є відповідним судити Його слугу. “Ти хто єси, що судиш чужого слугу? Своєму панові стоїть він, або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його”. (Римлян 14:4) Бог назначив Самсона виконувати Його волю, і остаточно Самсон був признаний і записаний в історії. (Жидів 11:32) Се є доказом, що Самсон ділав під керовництвом Бога і що він представляв клясу вірних слугів Божих, котрі мали бути на землі при кінці світа.

4 Розлучення Самсона від його жени мабуть було загально знане між филистїями, інакше Самсон був би одвідував її як звичайно. “По якомусь часі, під пшеничні жнива, прийшов Самсон із козеням,

щоб одвідати жінку свою, й каже: Я хочу ввійти в бічну світлицю до моєї жінки. Батько ж її не дозволив йому ввійти". – Суддів 15:1

5 Він чекав на час назначений Богом, і тоді знов прийшов в Тимнат. Там він знов дістав нагоду покарати филистіїв через знищення їх збіжа. Причина, через яку Самсон оженився з филистійкою була ся, "що він шукав причини на проти филистіїв, того бо часу панували филистії над Ізраїлем". (Судів 14:4) Його кривні в Ізраїлі не помагали йому, бо не пізнали в Самсоні Божого вибраного слугу для визволення Ізраїля. Самсон мусів йти самий, і у всій части драми Самсон представляв "вірного слугу" клясу. Його кривні представляли боязку і невірну товпу, що вважає себе за слуг Божих, але боїться людей. Єгова не перешкоджав в тім, що Самсонова жінка була передана іншому, чому без сумніву Бог був би перешкодив, если би вона була слугою Божою. – 1 Мойсея 20:1–18.

6 Очевидно се була воля Божа, що Його слуга Самсон мав дальше упокорити филистіїв. "А заявив йому: Я справді думав, що ти одцуравсь її, та й оддав твому бояринові. Однак же менша сестра її ще краща за неї; нехай буде замість її". (Суддів 15:2) Отець тієї жінки сказав до Самсона: "Я справді думав, що ти одцуравсь її"; і тоді предложив свою молодшу доньку Самсонові за жену. Але ми мусимо пам'ятати, що Самсон не вганяв за жінками, але що він шукав причини покарати хулителів Божого ім'я. Се доказує, що Бог не вибирає людей за своїх слуг, котрі мали б виглядати добрими, і щоб інші могли сказати: "Се добрий чоловік!", але Він вибирає таких, що подобаються Господу Богу і котрі вірно виконують Його прикази і всякого часу затримують свою невинність. Коли Диявол бачить, що чоловік вірно виконує службу Божу, тоді напевно Диявол кине на сього чоловіка якусь зневажуючу брехню, щоби інші сказали: "Бог не уживав би такого чоловіка проти котрого такі закиди зроблені, і тому се є доказ, що він не є слуга Божий". Треба пам'ятати, що самий Бог судить своїх слуг і той слуга не повинен журитися осудженням несовершенного сотворіння. Хто старається приподобатись людям, той є гідотою в очах Божих. Хто пильно старається угодити Єгови, і отримує Його признання, той є вірний слуга Всевишнього.

7 Самсон, рішивши свій напрям знав, що филистії будуть винувати його, але він був невинний, бо він виконував заміри Божі: "Самсон же відказав йому: Тепер не буду винен филистіїм, коли заподію зло їм". – Суддів 15:3

8 Самсон був призначений спричинити нещастя або знищення филистіїм, і тому у всіх ділах його він був безвинний. Так само під час роботи в періоді Ілїї вірні слуги Божі були ужиті проти сучасних филистіїв, приносячи їм лихо через проголошення їм правди, бо слово Боже – правда і острійше чим обоюдний меч. Володіння тим словом

"потресає релігійними почуваннями гіпокритичної товпи і "палить їх пасовиська". – Езекиїла 34:1–8; Єремїї 25:34–38

9 Проголошення вістки правди принесло много картання сучасним филистіїм. У виконанні сієї роботи вірні слуги Божі є безвинні перед Ним так, як Самсон був безвинний: І пійшов Самсон та й уловив три сотні лисиць, (шакалів) набрав лушниць, пов'язав лисиць одну до однієї хвостами, а між кожную пару хвостів прив'язав по лучиву". – Суддів 15:4

10 Шакали знаходяться в тім краю, а ходять вони гурмою, не так як лиси. В сій історії нема нічого сказано, що Самсон мав яку-будь поміч у ловленні шакалів і в зв'язанні їх хвостів. Очевидно, він мав мати поміч від Господа у виконанні сієї річі. Не був се збиточний вчинок хлопця, але добре обдуманий плян проти чернителів Божого ім'я і гнобителів Його людей. Був се добровільно обдуманий плян, щоби покарати ворогів. Тут Самсон ясно представляв тих, що були вірними слугами Божими и роботі під час періоду Ілїї. Сей факт, що він уживав шакалів до виконання бажаної цілі показує, що ніхто з його братів не помагав йому у виконанні кари на филистіїв. Подібний спосіб бачимо, що ніхто із на погляд побожних слабодухів в часі періоду Ілїї не дав помочи вірним, але всякого часу вдавали за добрих і безвинних сотворінь. Такі слабодухи тоді казали: "Ми не повинні судити духовенства ані висмівати їх і говорити про їх слабости, а говорити більше про любов". Як міг хто-будь бути вірним слугою Божим і в той самий час лицемірно і чутливо говорити про тодішню "любов", як се її загально тоді розуміли? Любити Бога значить бути послухним Його приказам і виконувати їх радісно. (1 Йоана 5:3; Йоана 14:15) Під час періоду Ілїї ті визнані слуги Божі, що поступали після їх власних бажань, щоби оминати зневаги, не були порушені до сього любовю, і через се не мали чистого серця. Хто має чисте серце той пильно старається виконувати волю Божу без огляду, що люди можуть думати або казати, і таким вірним одиницям Бог дає свою силу в потрібнім часі.

11 Коли Самсон приготував свою череду шакалів, тоді він запалив головні на їх хвостах і впустив їх на пшеничні поля і між оливні дерева, несучи знищення де б вони не йшли: "По-запалював тоді лушниці, розпустив лисиці по филистійських житах, та й пустив на пожар і копи филистійські і стояче ще збіжжє, і оливкові сади". (Суддів 15:5) В той час слово "збіжжє" включало: пшеницю, ячмінь, жито, просо, овес і т.п. Та череда шакалів несла сто п'ятдесят головнів, і розкинула по полях і оливних садах огонь, що приніс велике знищення, і так скоро, що филистії не могли загасити вогню аж поки він не спалив усього, і сим чином настав голод між филистіїми. Очевидно їх збіжжє вже було достигле і тому горіло без трудности, а филистії мусіли стояти і глядіти, як

все погирало.

12 Робота Ілїї виконана Божими вірними слугами була рівно ж шкідлива для новочасних филистїїв. Велике число брошур, книжок і книжечок були рознесені між церковників “зорованого християнства”, і наслідок був, що ся вість огненних правд нищила засоби духовенства, котрі вони приготували для людей і з котрих вони жали своє власне жниво. Робота періоду Ілїї спричинила слабкість духовенства, і можна було часто почути як вони ридали. “Сі люди Тисячлітнього Зоріння псують наші церкви”. Фактом є, що Бог уживав їх до знищення пасовиська гіпокритичних пастерів стада.

13 Филистїї страшенно чулись обіджені сим нещастям, і тому їх обгорнула лютість і гнів задля того, що сталося, і, зійшовши разом, вони питали один одного: “Як же филистїї питали: Хто се зробив? Відказувано: Самсон, зять Тимнатїїв, бо він одняв у нього жінку та й оддав його бояринові. Кинулись тоді филистїї та й спалили її вкупі з батьком її”. – Суддів 15:6

14 Хтось інший дав їм відповідь, тому що в тексті сказано: “І сказали вони (англ. переклад). Хто се був, що дав їм відповідь? Очевидно се були слабо-духи, невірні ізраїльтяни, котрі спітоваришили з филистїями і представляли невірних одиниць під час періоду Ілїї, і з котрих опісля повстала громада “лукавого слуги”. Тут піддана думка, що до судьби “лукавого слуги і зрадничої кляси. Те, що впало на зрадничу шлюбну жінку, добре представляло, яка буде судьба “лукавого слуги”.

15 Самсон здається не був порушений тим, що филистїї спалили його зрадничу жінку. Навіть і се не вгамувало його. Він був призначений покарати филистїїв, і тому він не перестав виконувати сієї роботи аж поки він не доконав Божого приказу даного йому: “Самсон же сказав їм: Хоч ви се і учинили, та я тоді тільки вгамуюсь як помщусь над вами”. – Суддів 15:7.

16 Слова Самсона здається тут показують, що спалення жени і її отця филистїями була властива річ яко пімста проти нього, але се не вистарчало, тому він сказав: “Та я тільки вгамуюсь, як помщусь над вами”. Яко Назорей Самсон мусів дотримувати своєї угоди з Богом, а щоби се вчинити він мусів виконати Богом-дане припоручення йому. Його мова значить, що коли Божий гнів буде вповні виражений проти филистїїв, тоді він перестане грабити їх, а не борше. Се представляє, що Божі вірні слуги будуть дальше виконувати Божі прикази аж до кінця і не перестануть, аж Бог стримає їх. Справа Єгови все побідить, і вираз Його гніву буде продовжатись, аж він цілковито буде доконаний.

17 Там мабуть із цілого краю зібрались филистїї до Тимнат, щоби виконати свій суд проти жінки і отця, котрий оженив був Самсона із своєю дочкою. Спалення чоловіка і його дочки дало дальшу

причину Самсонові виступити проти филистїїв, і тоді настала дійсна боротьба. “І поперебивав їм ноги і стегна важеною довбнею. Тоді пійшов собі та й осівсь у росщілині скелі Етамської”. (Суддів 15:8) Кілько филистїїв погирало в сій битві з Самсоном не є відомо, але мусило бути велике число, бо сказано, що він ужив “важної довбні”.

18 Тут не треба розуміти, що боротьба Самсона з филистїями представляла події, які сталися на новочасних филистїях в хронологічному порядку, але що вони представляли, що новочасні филистїї, т. є., духовенство сатанської організації під час періоду Ілїї, були часто побіджені; і се також представляло, як “филистїї” були побіджені по закінченню періоду Ілїї і в часі періоду церкви Єлисея. По тій великій різни Самсон пійшов і осівсь в розщавленій скелі етамській. Імя “Етам” значить “місце хижих птиць” таких як орли, або яструби. Самсон волів замешкати там радше чим між своїми братами, і так показав свою цілковиту віру в Бога Єгову, вповаючи на Його охорону, а не на поміч і охорону своїх невірних і слабодухих братів ізраїльтян. Рівно ж правдиві і вірні слуги Бога Єгови знайшли прибіжище і потіху у великій “Скалі Віків”, Єгові, а не між слабодухами і невірними. (Ісаї 25:4, *англ. переклад, замітка*) Хотяй Божі люди були окружені звірячою і хижою організацією Сатани, однак вони були охоронені і захищені і піддержані у Великій Скалі.

19 Як довго Самсон жив в скалі Етамській не є виразно сказано, але мусів перейти якийсь час ним він знов виступив напасти (на филистїїв). Околиця Юди межувала із Даном, і тепер филистїї, щоби пімститися на Самсоні за його напади, приготувалися до війни проти Юди і інших ізраїльтян з котрими вони могли стрінутися: “Филистїї ж двинули та й отаборились у Юдеї, і розпростерлись аж до Лехи”. (Суддів 15:9) Зібрання воєнних филистїїв у табор проти ізраїльтян було дійсною пробою віри Юдеїв. Чи відопруть вони напад филистїїв або помиряться із ними, щоби спасти свої власні шкіри? “Питали осадники Юдеї: Чого ви двинули проти нас? А вони відказали: Щоб уловити Самсона і вчинити з ним таке, яке учинив він із нами”. Суддів 15:10

20 Уже сама мова Юдеїв показує, що вони ховались і бажали миритися. Вони згодились, щоби Самсон був напастований і покараний, щоби лише вони були схоронені. Филистїї заключили, що вони мусять мати армію проти чоловіка Самсона, на котрому Бог положив свою силу. Можливо вони думали затягнути Самсона в землю Юдину і там пійти війною проти ізраїльтян і дістати його як і інших. До того часу їх бог Дагон не зміг визволити маленької громади воїнів із рук Самсона, отже тепер вони післали цілу армію. Та филистїйський бог Дагон не був подібний до Бога Самсонового. “Бо не така їх скеля (Дагон, бог филистїїв), як наша Скеля (Єгова): так судять самі

вороги наші," — 5 Мойс. 32:31.

21 Тепер филистії хотіли змусити Юдеїв, щоби вони допомогли їм дістати Самсона, інакше вони нападуть на Юдеїв. Як чудово се пояснює те, що сталося при кінці періоду Ілії! Юдеї в тій часті драми представляли ту велику громаду одиниць, котрі співділяли з новочасними филистіями проти правдивої і вірної кляси. За часів Самсона Юдеї були відпали від своєї посвяти Богу і сталися злими і невірними, і через те Юда був готовий миритися. Вони не зважали на пораду Єгови: "Се народ, для якого нема ради; нема там розуму між ними. Коли б то у них був розум, то зрозуміли б вони, який кінець їм буде! Як же би міг один чоловік (з їх ворогів) гнати тисячу, а двох їх (з їх ворогів) десять тисяч люда (невірних одиниць), як би Господь, їх скеля (Єгова), не передав їх (невірних за їх невірність), і не віддав їх в руки?" — 5 Мойсея 32:28–30

22 Подібно сталось під час світової війни, коли то Сатана поставив пробу для всіх, що зробили угоду служити Єгови. Сатана і його слуги шукали погубити людей Божих, і світова війна дала нагоду доконати їх злого заміру. У кождім народі "християнства", що був зайнятий війною, духовенство встало проти завітуючих людей Єгови, а головню проти тих, що безперестанно служили Богу, розказуючи про Його царство. Новочасні филистії, духовенство в сім часі, виступили, щоби повбивати Божих людей. У кождім краю були зроблені змагання, щоби змусити вірних слуг Божих йти до війни. У всіх краях, що установили закон примусової служби із клятвою для тих, що "сумлінно" не могли йти до війни, то духовенство назначило себе в комітет вербовання і уживало своєї сили і влади, щоби знищити вірних слуг Божих. Та невірна товпа, що опісля розвернулася в "лукавого слугу" клясу, співділяла з новочасними филистіями. "Виступило три тисячі людей до Етамської розщілини, та й кричали до Самсона: Хиба не знаєш ти, що филистії над нами панують? Про що ж ти нам таке вдіяв? А він їм відказує: Як вони витворяли зо мною, так і я вдіяв їм". — Суддів 51:13

23 Тут товпа Юдеїв представляла слабодухів і невірних новочасних Юдеїв визнаних слуг Божих, котрі старалися намовити вірних поклонитися приказам торговельних, політичних і духовних володарів світа в противенстві до їх угоди з Богом. Невірні сказали до тих, що стояли сильно по стороні Бога: "Чи ви не знаєте, що "висшими властями" є теперішні володарі світа, і що ми мусимо бути послухні їм? Чому ставите всіх нас в таку трудну позицію і виставляти на небезпеченство наші справи через те, що ви не можете сумлінно йти до війни? Ті "висші власті" є призначені Богом". Ось так вони сперечались, указуючи на слова в листі до Римлян 13:1–3 яко попертя їх аргументу. Ся товпа хотіла миру за всяку ціну і хотіла

погодитися, однак не можучи намовити вірних до компромісу, вони зробили зрадливу змову із новочасними филистіями.

24 Як се повисше зазначено в одинайцятім верші, три тисячі Юдеїв поставили подібний аргумент Самсонові. До них Самсон відповів: "Як се вони зробили мені, так я зроблю їм". Филистії зневажили Самсонового Бога через се, що вони злобно противилися і переслідували вибраних людей Єгови, і вірний Самсон не легковажив такою зневагою. Так і "вірний слуга" кляса сказала до духовенства і до їх невірних братів і до всього "християнства": 'Ви зневажали Боже ім'я переслідуючи Божих людей великими зневагами і ми не помиримось із вами, але будемо послухні Богу і виконуватимемо Його прикази".

25 Юдеї, не змігши дістати Самсона на свою сторону, зачали ділати проти нього, звязавши його. "І кажуть вони йому: Ми прийшли тебе вловити, щоби филистіям тебе видати. Самсон же відказує: Заприсягніте, що самі не вб'єте мене". (Суддів 15:12) Тут Юдеї показали своє велике самолюбство і страх до людей замість боятись Бога. Рівно ж невірні під час періоду Ілії показали крайнє самолюбство і страх до людей радше чим боятись і бути послухними Богу. Вони хотіли схоронити себе. Вони не хотіли вповати на Божу охорону, бо вони були невірними слугами. Самсон не боявся, що він не зможе оборонити себе від невірних братів, бо він знав, що він не мав припоручення боротись смертельно із своїми кровниками. І тому він спитав їх, щоби вони заприсягнули йому, що вони не уб'ють його. Без сумніву, він міг був поглумити всі три тисячі людей, але се не була його битва.

26 Із між тих трьох тисяч виступив провідник і приступив до Самсона і відкрив йому замір: "І відказали йому: Ні, ми тільки зв'яжемо тебе та й видамо филистіям; вбити тебе не вб'ємо. От і зв'язали його новою вирівкою та й повели з розщілини". (Суддів 15:13) Ті ізраїльтяни воліли видати вірного слугу Божого, Самсона, без огляду, яку кару він мав терпіти, сподіючись сим чином спасти себе від війни. Рівно ж під час періоду Ілії многі слабодухи і невірні воліли видати своїх братів в руки модерних филистів задля сих самих або подібних причин, і з між тієї невірної товпи знайшлися одиниці, що вдавали за слуг Божих, пішли до світських людей, котрих вони вважали за "висші власті" і неначе сказали до них: "Ми годимося робити все те, що ваш закон говорить; але се ті інші люди (відносячись до "вірного слуги") кляси, що противляться вам, і ми готові видати їх у ваші руки". Вони дали до відома ворогам про тих одиниць, що стояли сильно, і сим чином допомогли ворогам схопити вірних одиниць. Вони зробили заговор, так як Юда увійшов в заговор проти Ісуса Христа. Боже право відносно таких є зазначене Ісусом сими словами: "Не мавби єси власті ніякої надо мною, коли б не було дано тобі звиш. Тим хто

видав тобі, більший гріх має". (Йоана 19:11) Невидно, що Господь сказав до таких невірних одиниць, що їх часть буде "з лицемірами", т. є., з новочасними филистїями. – Матея 24:51

27 Ті слабодухи ізраїльтяни звязали Самсона сильними шнурами і випроводили його із скали Етамської, й припровадили до Лехи. "Як дійшовши він до Лехи, а филистїї з радощів загукали, що ведуть його, тоді найшов на нього Господень дух, і повороззя на руках його зробилось наче прядиво, що загорілось, і повязь ва руках його порозпадалась". – Суддів 15:14

28 Без сумніву армія филистїїв мала сильно загукати, коли побачила Самсона приведенного до них, і як здавалось сильно звязаного. Вороги завжди голосні, коли вони думають, що вони дістануть вірного слугу в свої руки. Почин світової війни отворив двері до ухвалення закону примусової служби. Се дало нагоду випробувати вірних; а невірні, ділаючи під впливом филистїїв або духовенства, кричали з радости і гладили один одного, коли вони побачили вірних людей, що стали по стороні Господа, кинуті в мілітарний полон або замкнені у в'язниці.

29 Тепер Самсон прийшов до великої переломової хвили. Чи Бог підтримав свого вірного слугу? Єсли так, то се мало бути доказом, що Самсон був признаний Богом. Тоді Єгова післав свого духа на Самсона, "і ті мотузи, котрими, він був звязаний, поспалили з рук його". Тоді Самсон поглянув навколо себе за оружжя о яке постарався Бог, і знайшов ослиячу челюсть яка недавно згинула, "і знайшов він свіжу ослиячу челюсть, простяг руку свою, взяв її та й убив нею тисячу чоловіка". – Суддів 35:15

30 Давши Самсонові ослиячу челюсть, сим Єгова показав, що визволення Його вірних слуг не прийде завдяки кулі, стрілі, списа, меча або коня, або якого іншого воєнного винаходу чоловіка, але через духа або невидиму силу Всемогучого Бога. "Не в силі коня він любується, і не стегна пареня йому до вподоби". (Псальма 147:10)) "Бо коли б покинули мене батько мій і рідна мати, то Господь прийняв би мене". (Псальма 27:10) "Не вповаю бо на лука мого, і не спасе мене меч мій". (Псальма 44:6) Самсон вповав на Бога Єгову, і Єгова підтримав свого слугу. Рівно ж ті, що вповали на Бога Єгову в періоді Ілїї і котрі не боялись чоловіка але полишилися правдивими Єгові, тих Бог підтримав.

31 Осел не належить до воєнного звіра. Лише чудом Божим могла ослияча челюсть витримати роздиртя черепів із тисячу людей. Під час, коли Самсон виконував сю роботу в ім'я Єгови, три тисячі Юдеїв стояли і гляділи і не дали жадної помочи. Самсон, вірний слуга, боровся самий так далеко, як се відносилося до людської помочи, але він воював в силі Господа. Так і за днів роботи Ілїї в церкві були вірні, ревні і одважні чоловіки і жінки, що безперестанно виконували роботу, під час, коли інші стояли і відмовилися працювати в честь

Єгови. Ті, що дійсно і постійно служили Єгові склалися із мирних, покірних і послужних одиниць подібних до осла, і вони уживали їх челюсті до промовлення або роботи свідоцтва в ім'я Єгови і Ісуса Христа, і вони вбивали новочасних филистїїв словом Божим. Та війна продовжалась і праведні держали прапор Господень.

32 Зараз по тім, як Самсон убив филистїїв челюстю ослиячою, він заспівав пісню побіди в честь Єгови. "Челюстю ослиною побив я товпу, дві товпи, – щекою ослиною убив я тисячу люда!" (Суддів 15:16) В сій пісні або заявленню він не хвалився своєю власною силою, але віддав славу Богу Єгові, котрий підтримав його в сій страшній крізі. Самсон не взяв тієї челюсті ослиячої і не повісив у своїм наметі яко пам'ятку для почитання, щоби глядіти на ню зі страхом, як декотрі люди люблять робити і як декотрі під час роботи Ілїї любили показувати з гордістю на те, що вони доконали. Він вповав на Бога, а не на средство в своїй руці. Те средство, послуживши його цілі, не було більше потрібне для нього. "Се промовивши відкинув челюсть від себе, і положив тому місцеві ім'я Рамат–Лехі, себто кинена челюсть". – Суддів 15:17

33 Самсон дав відповідне ім'я тому місцеві де відбулась битва. Слово "Лехі" значить "челюсті", і те місце було назване Самсоном по тім, як він убив филистїїв, котрі були виступили проти нього. Самсон назвав те місце "Рамат–Лехі", що значить "піднесення челюсті", себто уживши її тоді і там для оправдання Єгового ім'я, побиваючи Його ворогів. Сим способом Самсон назначив місце побіди для оправдання Бога Єгови; і се показує, що властива річ для вірних слугів є всякого часу віддати честь Богу за Його підтримуючу ласку і силу і ніколи не чтити чоловіка.

34 Та битва, у котрій тисячу филистїїв впало перед Самсоном, була великою і досвідчаючою пробою на Самсона, і коли вона скінчилась, то він був уже близько вичерпання і потребував відсвіжаючої води. "Тоді схотілось йому дуже пити, і озвався він до Господа і рече: Дав еси сей великий рятунок рукою раба твого, а тепер доведеться мені вмерти від спраги та попастись у руки необрізанам". – Суддів 15:8

35 Була се дуже гаряча пора року, і Самсон воював без вгашення своєї спраги, навіть если там і було щось до вгашення її. Він не приписував собі побіди, але, віддавши всяку славу Богу Єгові, він признав себе за слугу Бога, і тоді з довірем кликав до Господа о поміч, щоб йому не вмерти. Се показує, що він знав, що він цілковито вповав на Єгову і що побіда була від Бога, а не його. Його поступок в сій точці з підчеркненням указує на факт, що Самсон був чоловіком віри, і що задля його віри і вірности Бог поставив його на лісті вірних. (Жидів 11:32) Він вповні розумів, що тепер хотів він прогнати филистїїв і убив тисячу, він міг попасти в руки необрізаної товпи, тому що він був близько вичерпання. Він знав, що если б се сталося, тоді

необрізана товпа филистіїв зневажила б Самсоного Бога і Його ім'я і сказала б: “Його Бог не міг помочі йому від смерті від спраги в пустині, де він знайшов осячу челюсть”. Се не лише була б зневага для Єгового ім'я, але упадком для людей Єгови. Отже Самсон молився до Єгови, щоби Він дав йому води відсвіжаючої і щоби він міг жити і боротись далше. Ось так він представляє вірних одиниць під час роботи Ілїї, котрі часто знаходилися в трудностях і потребували відсвіження і помочі, щоби вони могли жити і далше нести свідцтво імені і на славу Бога Єгови і Його царя. Вірність і стійкість Самсона була поставлена перед послідователями яко взірць для них, і їм сказано робити подібно. (Жидів 12:1) Чи Єгова мав дозволити своєму слугі Самсонові вмерти в пустині задля браку води? Ні! Тому що Бог всегда піддержує тих, що є вірні і правдиві Йому. Самсон був в Лехі, в місці недалеко челюсті, і там Бог відсвіжив його, піддержав його, і дозволив йому жити. “І зробив Господь діру в челюсті, і потекла в неї вода. Як же напивсь, вернувся в нього живий дух, і він ожив. Через те прозвано се місце жерело взиваючого, і тече воно в Леші по сей день”. – Суддів 15:19

36 Се не значить, що Бог упустив воду із Самсонової челюсті, або осячої челюсті, що була відкинена, але Він упустив воду в тій околиці, котру Самсон назвав Лехі т. є., “челюсті” або “Рамат-Лехі”, що значить місце піднесення знаряддя для оправдання Єгового ім'я. Чи Бог упустив струю води при помочи землетрусу або чи Він розколов землю і вода вийшла, не є зазначено. Досить знати, що Бог Єгова відсвіжив і піддержав свого вірного слугу. Очевидно Господь відноситься до всіх вірних одиниць, котрі вповають на Нього серед усяких обставин, коли Він велів пророку Ісаїї написати: “Злиденні й убогі шукають води, – не знаходять; сохне язик їх від згаги; я ж, Господь, почую їх, я, Бог Ізраїлів, не опушу їх. На горах відтворю ріки й бурчаки по байраках; озером степ ізроблю, а сухі суходоли – повними криничин”. (Ісаїї 41:17,18) Сей пророчий образ тут ясно представляє, що Божий “вірний слуга” кляса може з довірем вповати на Єгову, що Він піддержить його в кождім часі потреби і що Він ніколи не покине тих, що безнастанно й вірно виконують їх утону в чиненню Його волі.

37 Потім як Самсон відсвіжився солодкою водою, о яку постаралась рука Господня, він віджив і зрадив. Так і під час періоду Ілїї, коли боротьба стала важкою і вірні втомились, вичерпались, і знемоглись і прагнули якогось відсвіжаючого заповнення від Господа, то Він давав їм се і вони далше йшли в їх праці, виконуючи те, що їх руки знайшли до виконання, радіючи всегда. Се як раз сходиться з Божою обітницею для тих, що вірні Йому. (Ісаїї 40:29–31) Те, що Бог чинить одному вірному слугі, те Він чинить також і для всіх вірних Йому.

38 Будучи відсвіжений, Самсон виразив свою вдячність сим, що він назвав те місце “Жерело взиваючого”, себто, криниця води дана для того, що кликав о поміч Єгову. Те місце було назване так аж до дня писання книги Суддів. Те невичерпане жерело води, котре Бог створив ради свого ім'я, сталося спомином Його сили і Його вірности до тих, що взивають Його і служать Йому духом і правдою. Як чудово се жерело пасує до *Вартової Башти*, і інших подібних видань, котрі є средством або жерелом відсвіжаючих правд для слуг Бога. Се є Божий знаряд, а не людський. Було се так під час періоду церкви Ілїї, що *Вартова Башта* була ужита для принесення відсвіжаючих правд для Божих вірних людей. Аж до сьогодні Бог ласкаво уживає *Вартову Башту* і інші видання давати відсвіжаючі води правди, котрих він уживає для піддержання своїх вірних людей. Вірні слуги Господні є цілковито заповнені, що Бог, котрий обіцяв піддержувати їх, буде всякого часу вірно сповняти свої обітниці, і тому з довірем вони можуть співати йдучи вперед з їх роботою. “Відчиняйте ворота, нехай увійде народ праведний, що любить правду. Твердого духові хорониш ти в повному впокої, за те, що він на тебе вповас. Вповайте ж на Господа повіки, бо Господь ЄГОВА – се твердиня вічна”. – Ісаїї 26:2–4, *англ. переклад*.

39 Самсон зачав визволяти Ізраїля від необрізаних филистіїв, і рівночасно судив Ізраїля. “Судив же він Ізраїля за панування филистійського двацять літ”. (Суддів 15:20) Та безперестанна служба Самсонова як Суддя Ізраїля, – се тихе свідцтво його віри й вірности як слуги Єгови, і є далшим доказом, що він представляв Божих вірних людей і що він є поставлений яко взірць для вірних, що підпринались служити Богу”. – Жидів 11:32; 12:1

ГАЗА

40 Єгова післав Самсона у Газу. В сій історії не зазначено сього виразно, но однак треба пам'ятати, що Самсон був слугою Єгови і відігравав свою часть у пророчій драмі під керівництвом Всевишнього: “Прийшов відтак Самсон у Газу, і побачив там блудницю та й пригорнувся до неї”. (Суддів 16:1) Ім'я “Газа” значить “сильний; стверджений”, Воно є женського рода іменник, що значить; “козел”, і, як історія показує, воно було правдиве до свого ім'я. Було се старинне місто про котре згадується так зарання як 1 Мойсея 10:19. Воно було одно із пяти головних міст у филистійським союзі. (Йозії 13:3) Хотя й те місто знаходилося досить далеко від моря, однак воно мало свою пристань і провадило торгівлю на морю. Його мешканці сповідували диявольську релігію, почитаючи за свого бога Дагона, бога-риби. Його твердині були дуже сильні в тім часі. Було воно ключем до Палестини, уміщене на полудневім побережю. Воно було також ключем або входом до Єгипту з півночі. Із сього можна заключити, що

филистії походили від Кафторимів, котрі забрались з Єгипту, вигнали перших мешканців Гази, а самі осілись там. (5 Мойсея 2:23; Амоса 9:7) Площа, на якій осілися филистії, належала до обіцяної землі і, як повисше сказано, була назначена покоління Юди; але филистії посідали її найдовше.

41 Історія филистіїв добре відповідає історії римо-католицької гієрархії. Католицька організація виринула із поганського Риму, т. є., з організації Сатани, представлена через старинний Єгипет. З початку історії римо-католицька історія занимала місце яко Божі люди, що було представлено через землю Юдину, або тих, що славлять Єгови. Іншими словами сказати, вона вдавала за почитателів Бога, однак в той самий час служила Дияволу. Сей факт є всім добре знаний, що вона є політично-комерційною організацією, ділаючи під релігійним ім'ям, і її головна ціль є збогатити себе і управляти землею. Вона фальшиво уживає ім'я Господнього до виконання своїх замірів. Вона всегда була смертельним ворогом правдивих почитателів Бога Єгови. Новочасна Газа і її мешканці є засуджені на знищення з руки Господа, і як здається, то се знищення возьме місце з початку Армагедону. (Єремії 25:20; 47:5) Та лукава організація була і дальше є винувата за многі злочини, між котрими то підлими ділами є упокорення людей Божих під час світової війни, при закінченню роботи Ілїї, а головнo від 1917 до 1919 років. За його многі злочини проти Його людей Єгова заявив, що Він пішле огонь між мури в Газі, нехай пожере її палати.... Й вигине останок филистіїв, говорить Господь Бог". (Амоса 1:6–8) Коли Єгова виразить свій гнів проти новочасних филистіїв, то вони будуть викорінені і усунені так, що дорога буде чиста для прославлення Єгови всіма тими, що посвятилися Богу і дальше шукають смирности і справедливости. "Ось бо, й Газа обезлюдіє, й Аскалон опустіє, ополудні з Азоту всіх повиганяють, а Екрон буде викоренений. Горе поморянам, – народові Крити! Проти вас слово Господнє, Канаїї, – земле филистійська! Витрачу тебе що до одного осадника. І допадеться та країна Юдиним останкам, і будуть вони там пасти, а настане вечір, у будинках Аскалонських одпочивати; бо Господь Бог навідається до них і заверне з неволі. Се буде їм за їх гордощі, за те, що вони пишались та глузували з народу Господа сил небесних". – Софонії 2:4,5,7,10

42 Римо-католицька гієрархія, котра є головною частю новочасних необрізаних филистіїв, усякого часу старалася загарбати майно і силу. Ся жорстока організація поширилася по всіх частях землі і сього вона доконала і збогатила себе сим, що на підставі фальшивства забирала гроші від людей. Сьогодні вона посідає найкращі місця на землі і з'єдналася і співділає з торговельними великанами повсюди, і з політичними боягузами повсюди, щоби поневолити людей і загарбати їх осілости. Се

є головний релігійний чинник диявольської видимої організації, а їх торговельні і політичні союзники і прихильники ділають під іншими іменами для ошукання людей. Її торговельна сила представлена через Тир, буде пожерта вогнем. (Захарії 9:3–7) Нехай же всі люди, що тепер посвятилися Єгови, стають одважні і радуються, що день визволення наближився, коли филистії і всі їх злі союзники перестануть існувати. Без сумніву Єгова сього відкриває своїм любимцям вирозуміння сього пророцтва, щоби посвячені Його справі могли отримати потіху і силу виконувати роботу свідоцтва в честь Його святого ім'я.

43 Самсон не пішов до Гази, щоби задоволити своє тілесне бажання із блудницею, і нема доказу, на підставі котрого можна б строго осудити його за те, що він був в домі блудниці в Газі. Очевидно ціль Самсонового одвідання до Гази була, щоби знайти причину проти филистіїв, щоби він своє поручення від Єгови міг сповнити. Так далеко як історія відкриває, то Самсон пішов до Гази самий. Се, що він пішов самий між своїх смертельних ворогів показує його одвагу, тому що він вповав на Бога о Його охорону і забезпечення. Він пішов там яко знаряд Єгови або Його слуга, щоби знову побідоносно показати Божу вищу силу проти організації Сатани. Самсон увійшов у ворота того утвердженого міста самий. Ся часть драми показує Божий замір показати свою силу проти новочасних филистіїв в їх утвердженій позиції, котра вони думають є непоборима.

44 В Газі Самсон побачив облудницю і пішов до неї. Се не був одинокий час, що Бог уживав блудницю у творенню прообразу свого заміру. Дім тієї облудниці був публичним заведенням і можливо одиноке місце, де Самсон міг дістати нічліг. Сей факт, що Самсонові не докорено за його поступок показує, що він зайшов до дому блудниці відносно правильної справи і в гармонії з волею Божою. Можливо він мав на думці те, що взяло місце в Ерихоні, коли два шпигуни були вислані там, відносно котрих є написано: "Йозуа же Нуненко послав із Ситтима два чоловіки на розглядини потай миру та й наказав: Ідіть огледіте країну до Ерихона. І пійшли вони та й зайшли в хату до блудниці, на ім'я Рагаба, та й полягали там спати. ...І донесено цареві Ерихонському: Прийшли сьогодня в ночі якісь люди з ізраїльтян на розглядини в землю. Перше ж ніж покладались ті спати, прийшла вона до них на горище, та й каже їм: Я добре знаю, що Господь наділив сю землю вам, бо на нас напав страх перед вами і всі осадники сієї землі помілили перед вами". – Ісуса Навина 2:1,8,9

45 Нема доказів, щоби Самсон мав полове сполучення із облудницею або навіть розмову із нею. Слова "та і пригорнувся до неї (в англ Біблії: Пійшов до неї)", не значать, що він мав сполучення із нею. Він пійшов до її дому так само, як ті шпигуни пійшли до дому Рагаби і переночували там. Без ог-

ляду який аргумент може бути, і без огляду як люди жахаються сим фактом, що Самсон перебув ніч в домі блудниці, то однак він був там під керівництвом Єгови, і тому всякі припущення мусять бути рішені в його користь. Сторожа філістіїв мабуть досить пильно стерегла дім блудниці задля причини найлучше знаної для них. Вони звичайно тиняли в таких місцях. “Як переказано ж Гадіям: Прийшов Самсон сюди! Обсіли вони його та й поставили на всю ніч сторожу в міських воротах тайкома, кажучи: Покіль задниться днина, вб'ємо його”. Суддів 16:2

46 В сім верші слово “прийшов” (сюди) є те саме слово, що в попереднім верші “пригорнувся”, і се попирає заключення, що Самсон лише нічлігував в тім домі. Тамошня сторожа сейчас обступила дім і засіла на Самсона, щоби схопити його несподівано. Та Господь мав повідомити Самсона о сім, як се видкося із того, що сталося пізніше в ночі.

47 Сторожі сиділи тихо вночі, кажучи один до одного: “Покіль задниться днина вб'ємо його”. Під час періоду церкви Ілїї новочасні філістії, провідники релігійні і їх головні зведені, старалися схопити вірних людей Господніх, і заперли всі виходи, щоби перешкодити їх утечі. Вони засіли на них, думаючи, що вони знали, як дістати свою жертву в часі найвідповіднішим для них. Робота періоду Ілїї приближалась до закінчення, і новочасні філістії “засіли” на Божих людей, сподіючись цілковито знищити їх. “Самсон же лежав до півночі, а опівночі встав, ухопив обоє крила міських воріт разом з засовом положив їх собі на плечі та й поніс аж на вершину гори, що стоїть напроти Гебруну”. – Суддів 16:3

48 По його довгій подорожі із півночі Самсон спочивав на своїм ліжку в домі блудниці. Сей текст навіть не робить натяку, що він був з блудницею. Те саме єврейське слово “лежав” є переложено на “полягали там спати” в книзі Ісуса Навина 2:1, відносячись до тих людей, що прийшли на розглядини. “І нічлігували в домі Рагаби”. Божі люди знаходяться часом в такій позиції або місці, що для злоріків виглядає дуже підозрілим, і тоді ті, що займаються пльотками, хитають свої голови, прибирають побожний вигляд, підносять свої брови і остро осуджують поступок Божих людей, називаючи се злом. Лучше нехай Бог судить своїх слугів, бо Він знає все. – Римлян 14:4

49 Самсон без сумніву знав ціль філістіїв, що вони замірили зловити і вбити його. Не можна сподіватись, щоби він пішов до ворожого утвердженого міста і думав бути прийнятим і відійти в мирі. Він не чекав аж на ранок але заключив, що північ була найвідповіднішим часом для нього вийти з міста і показати силу і охорону свого Бога Єгови. Він знав, що ворота міста були замкнені і що сторожі думали, що вони цілковито мають його в руках, і для нього вирватися із міста серед таких

обставин було б дальшим доказом, що Єгова охороняв Самсона і достарчав йому сили. Ті ворота мали двоє крилів або дверей і стовпи, що їх тримали, були дуже великі і тяжкі. Мури міста були так грубезні, що воєнні інженери Александра знайшли їх майже непрохідними.

50 Самсон полишив дім блудниці в опівночі і можливо мусів боротися з кількома сторожами нім він діставсь до муру міста. Побідивши сторожів, він поламав стовпи і відорвав ворота з їх завісів, засовів і із всього іншого, і поніс їх на своїх плечах на верх гори Геброн, на віддаль щонайменше сорок миль. Жадний чоловік не міг би зробити сього, хіба що Господь достарчив би сили йому.

51 Геброн було священниче місто в гористій часті краю землі Юдиної. Нести ворота там здавалось бути непотрібним витраченням сили. Однак так не є. Лише Господь чудом міг помочи Самсонові утечи із міста із так великим тягарем. Він міг був кинути ворота зараз за мурами міста, але висило силу Божу дану Його вірному слугі і спонукало філістіїв до здивовання і впокорення їх гордості. Винесення сих воріт і стовпів на Геброн мало бути сильним і намацальним доказом для всіх ізраїльтянів і їх священників, що Божя сила спочивала на Його вірнім слугі Самсонові, і тому повинно було побудити інших ізраїльтянів помагати Самсонові.

52 Се сходиться із тим, що сталося 1914 році. Якийсь час перед тим роком Божий “вірний слуга” кляса, під провідництвом тодішнього редактора *Вартової Башти*, часто оголошувала 1914 рік яко кінець світа. Новочасні філістії засіли на того слугу клясу, сподіючись, що в 1914 році нічого не станеться, і тоді Товариство і його прихильники стануть безчинні і будуть висміяні й зневажені і на сім прийде кінець. Та замість того новочасні філістії, модерністи, знайшлися в замішанню і були виставлені на сором і мусіли ховатися в їх скелі в 1914 році, коли нагло вибухла світова війна. Вони казали, що вже ніколи не буде другої війни, а тепер сталося як раз те, що Божі вірні слуги проголошували. В 1914 році Божий “вірний слуга” кляса, із ласки Божої дальше проголошувала вість царства, показуючи, що світова війна була доказом, що світ прийшов до кінця. Се указало, що те, що вони поперед говорили, не було з їх власного знання, але об'явлення Божого предвидження і сили. Ті, що мали віру в Бога і в Його слово, повинні були взяти се свідоцтво яко безперечний доказ, що Бог був з Товариством або організацією вірних людей чоловіків і жінок, що проголошували кінець світа і Боже царство. Вірні одиниці стояли сильно, під час, коли многі інші, боязкі і слабодухи, відпали.

(Докінчення в слідуючій числі)